

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18C/238/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315204688
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8315204688.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v právnej veci žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, proti žalovanému: M.. G.P. G. - G., S.. P. XXXX/XX, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX, o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7C/668/2001, t a k t o

rozhodol:

Súd návrh žalovaného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7C/668/2001 z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný dňa 27.04.2015 podal na tunajšom súde žalobu, ktorou žiadal, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7C/668/2001. Podanie návrhu odôvodnil tým, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 09.07.2013 č.k. 7C/668/2001-964 bolo rozhodnuté, že on ako odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi Železniciam SR sumu 5 298,05 eur s 17,6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 100,71 eur od 24.04.1999 do zaplatenia, zo sumy 1 459,15 eur od 20.12.1999 do zaplatenia, zo sumy 1 738,20 eur od 01.02.2000 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Jeho protinávrh bol zamietnutý. Okresný súd na str. 16 ods. 3, riadky 1 a 2 tohto rozsudku uviedol, že súd považuje zmluvu č. 512-037/96 zo dňa 20.12.1996 za absolútne platnú.

Vo veci podal odvolanie, kde rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 19.11.2014 č.k. 4Co/233/2013-1079 tak, že potvrdil rozsudok vo výroku jeho o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 5 179,15 eur s príslušenstvom, vo výroku o zamietnutí protinávrhu žalovaného a v prevyšujúcej časti odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Dňa 24.04.2015 prevzal rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04.03.2015 č.k. 1Co/63/2014-763, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 26.11.2013 č.k. 34C/108/2002-709, ktorý sa stal právoplatným dňa 24.04.2015. Uvedené rozsudky Okresného súdu Košice a Krajského súdu Košice boli vydané na základe právoplatného a vykonateľného uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.04.2013 č.k. 4Co/223/2010-503, kde bolo uložené vysporiadať sa s otázkou platnosti nájomnej zmluvy č. 512-037/96 vo vzťahu k dátumu jej uzavretia. V ďalšom konaní Okresný súd Košice na základe písomných dôkazov a tvrdení účastníkov konania, teda jeho a M.. G. D. a Železníc SR zistil, že nájomná zmluva č. 512-037/96 bola uzavretá dňa 21.12.1996. Poukázal, že Železnice SR tento rozsudok Okresného súdu Košice nespochybnili a nepodali ani návrh na opravu takto zisteného skutkového stavu, t.j. zisteného dátumu 21.12.1996 uzavretia nájomnej zmluvy č. 512-037/96. V tomto

konaní po jeho odvolaní proti prvotnému rozhodnutiu Okresného súdu Košice rozhodol Krajský súd v Košiciach dňa 04.03.2015, kde potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, a teda potvrdil aj to, že zmluva č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996 je platná, o čom svedčí aj odôvodnenie, v ktorom na str. 2 ods. 2, riadok 1 - 3, riadok 8, kde sa uvádza, že on so Železnicami SR uzatvoril dňa 21.12.1996 nájomnú zmluvu č. 512-037/96.

K návrhu žalovaný pripojil návrh Železníc SR datovaný zo dňa 08.03.2001 adresovaný Okresnému súdu Humenné, kde Železnice SR navrhli vydať platobný rozkaz, ktorým by žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie sumy 159 609,30 Sk s príslušenstvom s tým, že v tomto návrhu je uvedené, že dňa 20.12.1996 žalovaný na realizáciu svojich podnikateľských zámerov uzatvoril so železnicami zmluvu o nájme nebytových priestorov.

Žalovaný pripojil aj kópiu nájomnej zmluvy č. 512-037/96, predmetom ktorej bol prenájom nebytových priestorov zo strany žalobcu žalovanému, pričom v závere na poslednej strane tejto zmluvy sú uvedené podpisy zmluvných strán a takisto je tam uvedené, že táto zmluva bola podpísaná v Košiciach dňa 20.12.1996.

Z pripojeného rozhodnutia Krajského súdu Košice č.k. 4Co/223/2010-503 zo dňa 25.4.2013 vyplýva, že odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 30.9.2009 č.k. 34C/108/2002-338, kde v odôvodnení tohto rozhodnutia je uvedené, že po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní pri rešpektovaní právneho názoru odvolacieho súdu odstrániť vytýkané pochybenie, teda zaoberať sa vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku a takisto vysporiadať sa s otázkou platnosti nájomnej zmluvy vo vzťahu k dátumu jej uzavretia.

Z pripojeného rozhodnutia Okresného súdu Košice I vo veci sp. zn. 34C/108/2002 zo dňa 26.11.2013, kde ako žalobca je M.. G. G. - G. a žalovaným sú Železnice SR vyplýva, že prvoinštančný súd žalobu o náhradu ušlého zisku za obdobie od 1.8.1998 do 30.6.2000 zamietol, vo zvyšnej časti nárok ušlého zisku vylúčil na samotné konanie, žalobu zamietol aj pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 16 596,96 eur. Z odôvodnenia daného rozsudku vyplýva, že po doplnení dokazovania mal súd za preukázané, že za nájomnou zmluvou č. 512-037/96 uzatvorenou dňa 21.12.1996 medzi Železnicami SR ako prenajímateľom a M.. G.Á. D. a M.. G. G. - G. ako nájomcami prenajímateľ prenajal nájomcom do prenájmu v zmluve uvedené nebytové priestory.

Z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/63/2014-763 zo dňa 04.03.2015 vyplýva, že odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 26.11.2013 č.k. 34C/108/2002-709.

2. Žalobca s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť.

3. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, písomnými vyjadreniami strán spolu s pripojenými listinnými dokladmi, pripojeným spisom sp. zn. 7C/668/2001, výpoveďami strán spor a zistil nasledovný stav veci:

4. Tunajší súd rozsudkom vo veci sp. zn. 7C/668/2001 zo dňa 09.07.2013 č.k. 7C/668/2001-964 vo veci žalobcu Železnice SR proti žalovanému M.. G. G. - G. rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5 298,05 eur spolu s 17,6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 100,71 eur od 24.04.1999 do zaplatenia, zo sumy 1 459,15 eur od 20.12.1999 do zaplatenia, zo sumy 1 738,20 eur od 01.02.2000 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Protinávrh žalovaného zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania. V odôvodnení tohto rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že považuje zmluvu č. 512-037/96 zo dňa 20.12.1996 za absolútne platnú. Z tohto dôvodu plnením z tejto zmluvy žalovaným nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobcu.

Proti rozhodnutiu provinštačného súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a podanie odvolania odôvodnil aj tým, že namietal neplatnosť nájomnej zmluvy a že nájomná zmluva nebola podpísaná dňa 20.12.1996, ale až po 30.12.1996, kedy mu bol vydaný živnostenský list. Ďalej namietal, že súdy prvého stupňa rozhodovali o nájomnej zmluve zo dňa 21.12.1996 č. 512-037/96 a nie o nájomnej zmluve č. 512-037/96 zo dňa 20.12.1996. Z tohto dôvodu podľa jeho názoru súd pri rozhodovaní vychádzal z

neexistujúceho skutkového stavu. Predloženú nájomnú zmluvu považoval za falzifikát, a preto žalobný návrh, ktorý sa odvodzuje od tejto falšovanej zmluvy považoval za nedôvodný.

Krajský súd v Košiciach rozhodol o odvolaní žalovaného rozsudkom č.k. 4Co/233/2013-1079 zo dňa 19.11.2014 tak, že potvrdil rozsudok provinštančného súdu o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5 179,15 eur s prísl., v prevyšujúcej časti rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa. Zároveň odvolací súd potvrdil aj rozhodnutie súdu prvoinštancie o výroku o zamietnutí protinávrhu žalovaného. V odôvodnení tohto rozhodnutia odvolací súd uviedol, že za nedôvodnú považuje námietku žalovaného týkajúcu sa opakovane namietanej neplatnosti nájomnej zmluvy vrátane čl. 6 bodu 10 tejto nájomnej zmluvy s tým, že k otázke platnosti nájomnej zmluvy súd zaujal správny právny názor, lebo táto otázka bola predmetom samostatného konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11C/1285/2000 a na Okresnom súde Košice I vedenom pod sp. zn. 17C/159/2003. Pokiaľ súdy vo svojich rozhodnutiach uviedli nesprávny dátum nájomnej zmluvy, ktorej platnosť posudzovali, bolo vecou žalobcu, ktorý disponoval so žalobou, ako aj bol účastníkom sporového konania, aby navrhol opravu tejto chyby v písaní postupom podľa § 164 O.s.p. V ďalšom uviedol, že sa nestotožnil so žalovaným, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti ním uplatneného nároku. Žalobca pri uplatnení nároku vychádzal z platne uzavretého právneho vzťahu na základe čl. 6 bodu 10 nájomnej zmluvy uzavretej dňa 20.12.1996 s tým, že v tejto namietanej skutočnosti ohľadom dátumu uzavretia zmluvy poukázal, že účastníci sú povinní pri úprave zmluvných vzťahov dbať na to, aby sa odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov, tzn. že bolo povinnosťou aj žalovaného v prípade, že zistil nesprávnosť uvedeného dátumu podpísania zmluvy, opraviť ho následným písomným dodatkom k zmluve. V ďalšom uviedol, že je nesporné, že základe tejto nájomnej zmluvy právny vzťah medzi účastníkmi konania trval, účastníci plnili podľa zmluvy vrátane žalovaný, ktorý by prenajímal predmet nájmu ďalším osobám, na základe ktorých z titulu podnájmu mal príjem. Táto skutočnosť nebol medzi účastníkmi konania sporná.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vyššie uvedeného bolo podané dovolanie zo strany žalobcu - M.. G. G. - G., kde dovolacie konanie bolo vedené aj na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Cdo/33/2017, kde Najvyšší súd uznesením zo dňa 25.09.2017 dovolanie žalovaného odmietol. V dovolaní dovolávateľ, teda žalovaný v tomto konaní, opätovne namietal platnosť a deň uzavretia nájomnej zmluvy z 20.12.1996 ako aj nedostatočné vysporiadanie sa s protinávrhom v pôvodnom konaní.

V uvedenej právnej veci žalobca ako prílohu k podanej žalobe pripojil kópiu Nájomnej zmluvy č. 512-037/96 datovanú zo dňa 20.12.1996.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 14.07.2015 uviedol, že vo veci sp. zn. 7C/668/2001 bol vynesovaný rozsudok na základe sfalšovanej, absolútne neplatnej nájomnej zmluvy č. 512-037/96 s dátumom podpisu zo dňa 20.12.1996, a to napriek tomu, že toto konanie bolo trikrát prerušované z dôvodu vyčkania na právoplatné rozhodnutie vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17C/159/2003, v ktorom sa rozhodovalo o neplatnosti čl. 6 bod č. 10 nájomnej zmluvy č. 512-037/96 uzatvorenej medzi žalobcom a Železnicami SR zo dňa 21.12.1996. Uviedol, že do súdneho spisu č.k. 7C/668/2001 ako dôkaz doložil právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 27.3.2016, č.k. 17C/159/2003-232, ktorým tento súd zamietol jeho návrh na určenie neplatnosti čl. 6 bod 10 nájomnej zmluvy č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996. Na základe tohto rozhodnutia Okresného súdu Košice I je zrejmé, že platná je aj celá nájomná zmluva zo dňa 21.12.1996.

V ďalšom uviedol, že je nepochopiteľné, že tunajší súd v pôvodnom konaní napriek predloženému dôkazu nerešpektoval tento právoplatný a vykonateľný rozsudok a vyhlásil dňa 09.07.2013 rozsudok, v ktorom uviedol, že považuje za absolútne platnú nájomnú zmluvu č. 512-037/96 zo dňa 20.12.1996.

Vo veci sp. zn. 7C/668/2001 podal proti rozhodnutiu provinštančného súdu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd dňa 19.11.2014, ktorým potvrdil rozsudok tunajšieho súdu a v odôvodnení uviedol, že uvedené súdy, ktoré rozhodovali o neplatnosti čl. 6 bod. 10 nájomnej zmluvy č. 512-037/96, ak vo svojich rozsudkoch uviedli dátum uzatvorenia zmluvy 21.12.1996, tak v týchto rozsudkoch došlo k chybe v písaní. V ďalšom uviedol, že na základe uvedených skutočností požiada tunajší súd o opravu jeho rozhodnutí, ktorými bolo prerušené konanie vo veci sp. zn. 7C/668/2001, kde bolo o jeho žiadosti o opravu dátumu podpísania nájomnej zmluvy zo dňa 20.12.1996 na deň 21.12.1996 nevyhovené. V ďalšom uviedol, že tunajší súd zaslal jeho návrh na opravu dátumov okresnému súde Košice I a ten

o jeho návrhu rozhodol tak, že jeho návrh takisto zamietol a v odôvodnení zamietavého rozhodnutia uviedol, že dátum uzavretia nájomnej zmluvy č. 512-037/96 je uvedený správne tak ako ho v návrhu uviedol navrhovateľ, a to 21.12.1996. Jedná sa o uznesenie zo dňa 01.07.2015 vo veci sp. zn. 17C/159/2003-453.

V ďalšom uviedol, že aj na základe uvedeného je zrejmé, že jeho návrh na obnovu konania je dôvodný, nakoľko je zrejmé, že žalobca predložil ako dôkaz sfalšovaných, právne irelevantnú nájomnú zmluvu s dátumom uzatvorenia 20.12.1996, pričom nájomná zmluva medzi Železnicami SR a ním bola uzavretá dňa 21.12.1996.

Z pripojeného uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa 01.07.2015 č.k. 17C/159/2003-453 vyplýva, že žalobca M. G. G. - G. sa domáhal, aby súd opravil dátum uzavretia nájomnej zmluvy č. 512-037/96 vo svojom rozhodnutí, a to rozsudku zo dňa 27.03.2016. V zmysle daného uznesenia okresný súd návrh na vydanie opravného uznesenia zamietol, v odôvodnení tohto uznesenia je uvedené, že v tomto prípade bol v rozsudku dátum uzavretia nájomnej zmluvy č. 512-037/96 uvedený správne, tak ako to v návrhu uviedol navrhovateľ a to 21.12.1996 a že zo strany súdu preto v písomnom vyhotovení rozsudku nedošlo k chybe v písaní.

6. V písomnom podaní zo dňa 24.08.2015 a zo dňa 28.08.2015 žalovaný uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 14C/123/2010 Železnice SR predložili ako pravú nájomnú zmluvu, overenú kópiu zmluvy č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996, pričom na pojednávaní v tejto veci samotné Železnice SR prehlásili, že nájomná zmluva zo dňa 20.12.1996 č. 512-037/96 slúži výhradne pre internú potrebu Železníc SR, aby sa v budúcnosti vedelo kto túto zmluvu pripravoval. O tom, že nájomná zmluva bola uzatvorená dňa 21.12.1996 dokazuje aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 284/2015-11 zo dňa 01.07.2015, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť, kde v uvedenom rozhodnutí sa na str. 5 v ods. 2 odspodu dvakrát uvádza, že on so ŽSR na jednej strane a na druhej strane spoločne s M. D. uzatvorili zmluvu o nájme nebytových priestorov zo dňa 21.12.1996.

Z pripojeného rozhodnutia Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 284/2015-11 zo dňa 01.07.2015 vyplýva, že na strane 5. tohto rozhodnutia Ústavný súd neuvádzal posúdenie prejednávanej veci z jeho pozície, jedná sa iba opísanie skutkového stavu veci konania vedeného na Krajskom súde v Prešove, tak ako ho tento uviedol vo svojom napadnutom rozhodnutí zo dňa 04.04.2015.

7. V písomnom vyjadrení zo dňa 30.10.2015 žalovaný uviedol, že jeho návrh na obnovu konania je dôvodný, ako dôkaz pripojil fotokópiu zápisnice z pojednávania Okresného súdu Košice zo dňa 29.9.2015 vo veci sp. zn. 15C/226/2015, kde na str. 4 ods. 1 uviedol, že on mal uzatvorenú zmluvu zo dňa 21.12.1996 a v reakcii na to na str. 4 ods. 2 tejto zápisnice reagovala poverená pracovníčka žalovaného G. I. Z. tak, že uviedla, že ona má pred sebou nájomnú zmluvu z 21.12.1996. Na základe uvedeného je podľa jeho názoru zrejmé, že poverená pracovníčka žalobcu absolútne nespochybňuje tú právne relevantnú skutočnosť, že táto nájomná zmluva zo dňa 21.12.1996 je relevantná, nakoľko sa vyjadruje k samému obsahu tejto zmluvy. Na základe uvedeného je podľa jeho názoru zrejmé a nevyvrátiteľné, že ak v pôvodnom konaní vo veci sp. zn. 7C/668/2001 bolo uvedené, že absolútne platná je podľa názoru súdu nájomná zmluva č. 512-037/96 uzavretá dňa 20.12.1996, tak tento názor je absolútne nepodložený a v dôsledku uvedeného je zrejmé, že ak žalovaný v pôvodnom konaní predložil ako dôkaz, z ktorého vychádzal tunajší súd pri svojom rozhodnutí absolútne relevantnú nájomnú zmluvu zo dňa 20.12.1996, tak sa jedná o sfalšovanú zmluvu a žalovaný týmto neuniesol dôkazné bremeno.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 27.10.2015 uviedol, že v zmysle návrhu žalobcu na obnovu konania novou skutočnosťou má byť fakt určený súdom, že zmluva o nájme nebytového priestoru bola uzavretá dňa 21.12.1996, pričom v napadnutom rozsudku Okresného súdu Humenné sa uvádza dátum 20.12.1996. Uviedol, že poukaz na túto novú skutočnosť, ktorú žalovaný nemohol použiť v pôvodnom konaní považuje za irelevantnú. Poukázal, na to, čo konštatoval krajský súd v reakcii na odvolanie p. G. k uplatnenému nároku žalobcu a že táto skutočnosť, teda existencia zmluvy, sporná medzi účastníkmi konania nebola.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 11.11.2015 uviedol, že uznesením okresného súdu zo dňa 12.10.2015 č.k. 11C/1285/2000-145 bol zamietnutý jeho návrh na opravu a v odôvodnení tohto rozhodnutia na str. 2 ods. 2 je jednoznačne uvedené, že v odôvodnení uvedených rozhodnutí

právoplatných a vykonateľných, ktoré doložil a označil ako dôkazy je vždy uvedený dátum uzatvorenia nájomnej zmluvy 21.12.1996, a to v súlade s predloženými dokladmi a predmetom sporu.

V ďalšom uviedol, že je nevyvrátiteľné, že nájomná zmluva č. 512-037/96 bola uzatvorená dňa 21.12.1996 a ak teda žalobca tvrdil, že nájomná zmluva bola uzavretá dňa 20.12.1996 a dokonca v konaní sp. zn. 7C/668/2001 takúto zmluvu aj predložil, tak jedná sa o sfalšovanú nájomnú zmluvu

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 21.01.2016 uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/226/2007 na pojednávaní dňa 14.01.2016 bol vypočutý ako svedok M. G. D., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že spolu s ním uzatvorili nájomnú zmluvu č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996 a nie 20.12.1996 ako o tom rozhodol tunajší súd v pôvodnom konaní sp. zn. 7C/668/2001. Poukázal na to, že Železnice SR žiadnym spôsobom nenamietali a nespochybňovali uvedené vyjadrenie svedka a ani jeho tvrdenia v rámci jeho záverečnej reči o tom, že nájomná zmluva je zo dňa 21.12.1996. Uviedol, že o tento dôkaz takisto opiera svoj návrh na povolenie obnovy konania sp. zn. 7C/668/2001.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 01.02.2016 uviedol, že vo veci sp. zn. 15C/226/2015 Okresný súd Košice dňa 14.01.2016 v rozsudku uviedol, a to na str. 2 ods. 2, riadok 1 až 3, že Železnice SR sa vyjadrili vo svojich vyjadreniach tak, že túto zmluvu uzavreli dňa 21.12.1996, na str. 2 ods. 3, ods. 4 je uvedené, že súd zistil, že skutkový stav je taký, že dňa 21.12.1996 bola medzi žalobcom a žalovaným ako prenajímateľom uzatvorená nájomná zmluva č. 512-037/96 podľa Zákona č. 116/1995 Zb. v platnom znení, tak z uvedeného jednoznačne je preukázané, že on spoločne s p. D. na jednej strane a Železnice SR na druhej strane uzatvorili nájomnú zmluvu č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996 a nie dňa 20.12.1996 ako o tom rozhodol tunajší súd v konaní sp. zn. 7C/668/2001.

Z pripojeného rozhodnutia Okresného súdu Košice I sp. zn. 15C/226/2015-213 zo dňa 14.01.2016, kde žalobcom je M. G. G.Ý. -G. a žalovaným sú Železnice SR súd zistil, že v jeho odôvodnení je uvedené, že súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav, a to, že dňa 21.12.1996 bola medzi žalobcom ako nájomcom a žalovaným ako prenajímateľom uzatvorená nájomná zmluva č. 512-037/1996.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 20.02.2016 uviedol, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/668/2001 písomným podaním zo dňa 16.08.2001 reagoval na návrh Železníc SR zo dňa 08.03.2001 a poukazoval výhradne na zmluvu č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996. Poukázal na to, že v pôvodnom konaní aj v písomných vyjadreniach, aj vo svojich tvrdeniach stále uvádza, že nikdy nepodpísal a ani nemohol dňa 20.12.1996 uzavrieť zmluvu so Železnicami SR. Poukázal na to, že dokonca zástupca Železníc SR na pojednávaní dňa 09.07.2002 sám spochybnil tento dátum podpísania tejto zmluvy, kde uviedol vo svojom vyjadrení, že s odporcom uzavreli nájomnú zmluvu dňa 21.12.1996 č. 512-037/96. Opätovne poukázal a zdôraznil, že Železnice SR nepredložili v pôvodnom konaní ako dôkaz platnú nájomnú zmluvu zo dňa 21.12.1996, a teda je zrejmé, že neuniesli dôkazné bremeno svojich tvrdení.

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 12.11.2016 uviedol, že svoj návrh na povolenie obnovy konania opiera o rozhodnutia Okresného súdu Košice I zo dňa 26.11.2013 č.k. 34C/108/2002-709 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04.03.2015 č.k. 1Co/63/2014-763, v ktorom bol skutkový stav taký, že nájomná zmluva č. 512-037/96 bola uzatvorená dňa 21.12.1996 a nie 20.12.1996, o právoplatné a vykonateľné uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 01.07.2015 č.k. 17C/159/2003-453, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na opravu dátumu uzatvorenia zmluvy a to z 21.12.1996 na 20.12.1996, o právoplatné a vykonateľné uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 27.07.2015 č.k. 18C/238/2015-114, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na opravu dátumu uzavretia zmluvy z 21.12.1996 na 20.12.1996, o právoplatné a vykonateľné uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 1.7.2015 č.k. I.ÚS 284/2015-11, v ktorom sa dvakrát uvádza, že zmluva bola uzatvorená dňa 21.12.1996, zo zápisnice z pojednávania zo dňa 29.09.2015 vo veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 15C/226/2015, kde žalovaný potvrdil, že má pred sebou zmluvu s dátumom 21.12.1996, o právoplatné a vykonateľné uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 12.10.2015 č.k. 11C/1285/2000-145, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na opravu dátumu z 21.12.1996 na 20.12.1996, o vyjadrenie žalobcu o zo dňa 12.10.2015 vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/226/2015, v ktorom dokonca žalobca sám jednoznačne uvádza, že on uzavrel dňa 21.12.1996 zmluvu so žalovaným a s p. M. G. D., o zápisnicu z pojednávania zo dňa 14.01.2016 vo veci Okresného súdu Košice I pod sp. zn. 15C/226/2015, ktorá

jednoznačne dokazuje, že zmluva nebola podpísaná dňa 20.12.1996, o rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 14.1.2016 č.k. 15C/226/2015-213, ktorý preukazuje skutočnosť, že zmluvu nepodpísal 20.12.1996, o prípís zo dňa 20.02.2016 a zo dňa 13.03.2016, z ktorých vyplýva, že on nepodpísal zmluvu s dátumom 20.12.1996, o prípís zo dňa 14.03.2016 žalovaného, ktorým žalovaný trval na svojich vyjadreniach, teda aj na tom, že zmluva bola uzavretá dňa 21.12.1996, o vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.5.2016 vo veci sp. zn. 15C/261/2015, ktorým žalovaný potvrdil, že platná je zmluva z 21.12.1996 a nie z 20.12.1996, o vyjadrenie žalovaného zo dňa 28.06.2016 vo veci sp. zn. 15C/261/2015, kde žalovaný uviedol, že argumentom a contrario, teda nájomná zmluva č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996 bola platná, a to až do 31.3.2003.

Na základe uvedeného je zrejmé, že pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/668/2001 žalobca trval na dôkaz, a to zmluve s dátumom uzatvorenia 20.12.1996 a na jej základe sa domáhal aj domohol na ňom plnenia podľa rozsudku zo dňa 09.07.2013. Uviedol ďalej, že tohto plnenia sa domohol na základe irelevantnej zmluvy, teda nezákonne, keď v tomto konaní poukazuje na 14 dôkazov o tom, že žalovaný tvrdí, že platná je nájomná zmluva zo dňa 21.12.1996 a tiež právoplatné rozhodnutia predložené v tomto konaní preukazujú, že zmluva bola uzavretá dňa 21.12.1996 a nie 20.12.1996.

V ďalšom uviedol, že tieto dôkazy nemohol predložiť bez vlastnej viny v pôvodnom konaní a má za to, že preto je daný dôvod na obnovu konania.

14. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 27.05.2017 uviedol, že tunajší súd vo veci sp. zn. 15C/261/2015 vo svojom rozsudku uviedol, že nájomná zmluva č. 512-037/96 bola uzatvorená s platnosťou od 21.12.1996 a s účinnosťou od 01.01.1997, odkedy prenajímateľ prenajal nájomcom nebytové priestory. Poukázal na to, že Železnice SR v tomto konaní nepodalí odvolanie proti tomuto rozhodnutiu a z toho je zrejmé, že žalobca sa stotožňuje s horeuvedeným zisteným skutkovým stavom, teda s tým, že nájomná zmluva bola uzatvorená s platnosťou od 21.12.1996 a účinnosťou od 01.01.1997. Z uvedeného je preto podľa jeho názoru zrejmé, že ak žalobca v pôvodnom konaní ako dôkaz predložil a označil nájomnú zmluvu zo dňa 20.12.1996, tak tento dôkaz je absolútne irelevantný. V ďalšom uviedol, že ďalší dôkaz, ktorý nemohol označiť a predložiť v pôvodnom konaní je vyjadrenie žalovaného zo dňa 20.02.2017 vo veci sp. zn. 15C/261/2015, ktorým sa vyjadril k jeho odvolaniu zo dňa 10.11.2016 proti uvedenému rozsudku tunajšieho súdu tak, že trvá na svojich všetkých doterajších podaniach urobených písomne alebo ústne do zápisnice a priamo na súdnom pojednávaní s tým, že súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny.

15. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 09.11.2017 uviedol, že existuje ďalší dôkaz, ktorý nemohol použiť v pôvodnom konaní, a to právoplatné a vykonateľné uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.08.2017 vo veci sp. zn. 3Co/377/2016, ktoré jednoznačne preukazuje dôvodnosť jeho žalobného návrhu na obnovu konania, nakoľko samotný žalobca a aj odvolací súd konštatujú, že nájomná zmluva č. 512-037/96 bola uzatvorená dňa 21.12.1996.

Z pripojeného uznesenia Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 3Co/377/2016, kde bol žalobcom M. G. G. - G. a žalovaným boli Železnice SR, kde v konaní pred prvostupňovým súdom sa žalobca domáhal na žalovanom zaplata ušlého zisku za obdobie od 1.8.1998 do 1.8.2002, vyplýva, že prvoinštančný súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a odvolací súd týmto rozhodnutím zrušil rozsudok prvoinštančného súdu v spojení s opravným uznesením a vrátil súdu prvej inštancie vec na ďalšie konanie. V zmysle odôvodnenia tohto rozhodnutia, a to bodu 38, v tomto odvolací súd konštatoval a poukázal na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, čo sa týka vyhodnotenia dokazovania a konštatoval, že nakoľko súd prvej inštancie nemal jednoznačne preukázaný dôvod skončenia nájmu u M. D. titulom uzavretej nájomnej zmluvy so žalovaným zo dňa 21.12.1996, t.j. kedy sa tak stalo, predčasne konštatoval zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného.

16. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 19.11.2017 uviedol, že predkladá ďalší dôkaz za účelom preukázania dôvodnosti ním podanej žaloby na obnovu konania, a to právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.10.2017 č.k. 14Co/16/2017-756, ktorým bol potvrdený rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 04.11.2016 č.k. 15C/261/2015-621. Na strane 2 bod 1, 2, riadok 4, 6 tohto rozsudku je uvedené, že žalobca predložil nájomnú zmluvu podpísanú zo dňa 21.12.1996, kde ďalej v riadku 7 až 9 predmetného bodu je tiež uvedené, že Železnice SR tiež predložili nájomnú zmluvu

s dátumom podpísania 20.12.1996, kde je ďalej v tomto rozhodnutí uvedené, že ide o identické zmluvy, s ručne dopísaným dátumom uzatvorenia, kde ďalej súd prvého stupňa došiel k záveru, že nájomná zmluva uzavretá medzi stranami sporu bola uzavretá v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami a bola uzatvorená platne, pričom aj keď boli súdu predložené 2 vyhotovenia zmluvy s rôznymi dátumami, a to 20.12.1996 a 21.12.1996, v každom prípade ide o tú istú zmluvu, pričom každá zmluva nadobúda platnosť dňom podpisu poslednej zo zmluvných strán a kde súd v tomto svojom rozhodnutí uzavrel, že nájomná zmluva č. 512-037/96 bola uzatvorená s platnosťou od 21.12.1996 a s účinnosťou od 1.1.1997. V ďalšom uviedol, že na základe uvedeného je teda nepochybné, že platne uzavretá nájomná zmluva je zmluva zo dňa 21.12.1996. V ďalšom uviedol, že odvolací súd rozsudkom zo dňa 05.10.2017 potvrdil horeuvedený skutkový a zistený stav súdom prvej inštancie.

Z pripojeného rozhodnutia tunajšieho súdu zo dňa 04.11.2016 č.k. 15C/261/2015-621 vyplýva že žalobca - M.. G. G. - G. sa voči žalovanému - Železnice SR domáhal určenia, že určenia, že platná je nájomná zmluva č. 512-037/96 s dátumom uzatvorenia 20.12.1996, ktorú na jednej strane za prenajímateľa podpísal žalovaný a na druhej strane za nájomcu ju podpísal žalobca spoločne s M.. G. D., alternatívne určenia, že platná je nájomná zmluva č. 512-037/96 s dátumom uzatvorenia 21.12.1996, ktorú na jednej strane za prenajímateľa podpísal žalovaný a na druhej strane za nájomcu ju podpísal žalobca spoločne s M.. G. D., alternatívne určenia, že platná je nájomná zmluva č. 512-037/96 s dátumom uzatvorenia po 4.2.1997, ktorú na jednej strane za prenajímateľa podpísal žalovaný a na druhej strane za nájomcu ju podpísal žalobca spoločne s M.. G. D.. V konaní medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný ako prenajímateľ uzatvoril s M.. G. D., IČO: XXXXXXXX a žalobcom M.. G. G.D. - G., IČO: XXXXXXXX ako nájomcami Nájomnú zmluvu č. 512-037/96 o prenájme nebytových priestorov v zmysle zákona č. 116/1990 Zb. v platnom znení. Žalobca spolu so žalobou predložil súdu Nájomnú zmluvu č. 512-037/96 o prenájme nebytových priestorov uzatvorenú medzi zmluvnými stranami, v ktorej je uvedený ako dátum podpísania deň 21.12.1996. Žalovaný predložil spolu so svojím písomným vyjadrením k žalobnému návrhu súdu Nájomnú zmluvu č. 512-37/96 o prenájme nebytových priestorov uzatvorenú medzi zmluvnými stranami, v ktorej je uvedený dátum podpísania deň 20.12.1996. Z obsahu oboch zmlúv súd zistil, že tieto sú identické čo do obsahu tak aj do formy a vyhotovenia. Dátumy, ktoré sú uvedené na poslednej strane zmluvy v prvom prípade 21.12.1996 a druhom prípade 20.12.1996 sú dopísané v oboch prípadoch rukou.

Z pripojeného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co/16/2017-756 zo dňa 05.10.2017 a to z bodu 24. odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva názor odvolacieho súdu, kde tento odvolací súd sa vyjadril, že vo vzťahu k ďalšej časti žalobného návrhu týkajúceho sa určenia platnosti nájomnej zmluvy a s alternatívne uvedenými petitmi samotným žalobcom uzavretých 20.12.1996, resp. 21.12.1996, či po 4.2.1997 je potrebné uviesť to, čo už je konštatované vyššie, že medzi sporovými stranami v minulosti nebolo nikdy sporným to a zdá sa, že ani teraz to nemožno rozporovať, že účastníci nájomnej zmluvy č. 512-037/96 sa dohodli na prenájme nebytových priestorov tak ako sú v nájomnej zmluve (bez ohľadu na jej dátum) za obsahových podmienok v nej špecifikovaných. Iný obsah nájomnej zmluvy alebo nájomného vzťahu na ten istý predmet nájmu nikdy nebol sporovými stranami tvrdený ani namietaný. Odvolací súd pri prieskume predmetnej veci nemá dôvod odchyliť sa od záverov v iných rozhodnutiach medzi stranami sporu, v ktorých sa konštatovalo to, že nájomný vzťah, ktorý bol medzi sporovými stranami založený označenou nájomnou zmluvou skončil práve uplynutím výpovednej lehoty na základe platnej výpovede.

17. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že zotráva na podanom návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/668/2011 a zotráva aj na písomných vyjadreniach a dokladoch, ktoré boli do súdneho spisu doložené a žiada, aby v intenciách týchto vyjadrení bolo aj v tomto konaní rozhodnuté. Poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu vo veci 15C/261/2015, v ktorom sudca konštatoval, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva zo dňa 21.12.1996 a v tomto znení je aj platná, kde súd sa zaoberal aj dátumami podpísania zmlúv, a to 20.12. a že rozhodnutie prvoinštančného súdu bolo potvrdené aj krajským súdom.

V ďalšom poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Košice vo veci 34C/108/2002, ktorý bol potvrdený aj Krajským súdom v Košiciach, kde takisto sa tento súd zaoberal otázkou dátumu podpísania zmluvy o nájme, kde zrušil rozhodnutie Okresného súdu Košice a uložil mu preskúmať alebo zaoberať sa aj otázkou, kedy bola predmetná zmluva podpísaná vzhľadom na platnosť tejto zmluvy. V ďalšom poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu, ktoré doložil do tohto spisu, kde aj v tomto rozhodnutí Ústavný súd konštatoval aj vzhľadom na výpoveď p. D. ako svedka v konaní, že zmluva bola platne uzavretá dňa

21.12.1996 a na základe tejto zmluvy aj žalovaný žalobcovi plnil. Poukázal ešte na ďalšie konanie, ktoré bolo v roku 2000 vedené na tunajšom súde, a to v senáte 11C, v ktorom aj on uvádzal, že pokiaľ sa jedná o samotnú zmluvu, túto zmluvu on podpísal v takom znení, že na nej nebol uvedený žiadny dátum podpísania zmluvy a túto zmluvu ako originál v tomto konaní 11C predložil aj žalobca.

18. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že zotrúva takisto na svojich písomných vyjadreniach, ktoré sa nachádzajú v spise. Poukázal na to, že už predmetom skúmania v konaní, ktoré má byť obnovené bol aj dátum uzatvorenia zmluvy so žalovaným s tým, že poukazuje na to, že túto zmluvu on predložil v znení, kde bol dátum 20.12.1996 z dôvodu, že túto zmluvu mal k dispozícii. Poukázal na to, že touto otázkou, čiže dátumom podpísania zmluvy, či bola podpísaná 20.12. alebo 21.12. sa zaoberal aj krajský súd, ktorý konštatoval, že podpísanie zmluvy je irelevantné alebo že dátum podpísania zmluvy je irelevantný, nakoľko na základe tejto zmluvy bolo následne plnené, pričom predmetom samotného konania boli plnenia až z rokov, ktoré nasledovali 2 roky po podpísaní danej zmluvy. Poukázal na nájomnú zmluvu, ktorá bola predložená aj v tomto konaní, kde na tejto zmluve sa nachádzajú podpisy všetkých zmluvných strán s tým, že iba na strane prenajímateľa je dátum podpisu 20.12.2016, na strane nájomcom nie je dátum podpisu tejto zmluvy uvedený. V tomto smere ešte uviedol, že je možné, že v ďalších konaniach boli predložené zmluvy, kde už tento dátum bol doplnený a to na deň 21.12.1996.

19. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

20. Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „O.s.p.“), právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie,
- g) bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na jeho podklade sa zamietla alebo exekúcia vykonávaná na jeho podklade bolo zastavená, pretože vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na
  1. neprijateľné zmluvné podmienky,
  2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
  3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p., návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,
- c) § 228 ods. 1 písm. c),
- d) § 228 ods. 1 písm. d),
- e) § 228 ods. 1 písm. e).

21. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu a to z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať návrh na obnovu konania. Pri mimoriadnych opravných prostriedkoch, rozoznávame subjektívne a objektívne podmienky prípustnosti toho - ktorého opravného prostriedku. Subjektívnu podmienku prípustnosti opravného prostriedku, predstavuje subjekt legitimovaný na uplatnenie konkrétneho opravného prostriedku.

Obnova konania môže byť podaná len proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je zo zákona vylúčená. Zásadne možno návrhom na obnovu konania napadnúť každý právoplatný rozsudok súdu.

22. Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; návrhu na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je aj skutočnosť, že právoplatný rozsudok je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

23. Vzhľadom na dobu podania žaloby súd v zmysle vyššie uvedenej zákonnej úpravy posudzoval dôvodnosť a splnenie podmienok pre podanie takejto žaloby podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného v rozhodnom období, t.j. v čase jej podania.

Žalovaný podal návrh včas, keď o dôvode obnovy konania sa dozvedel dňa 24.04.2015 a žaloba vo veci bola podaná dňa 27.04.2015. Žaloba na obnovu konania bola teda podaná v subjektívnej ako aj objektívnej lehote v zmysle § 230 ods. 1 a 2 O.s.p.

24. Žalovaný sa domáhal povolenia obnovy konania pre naplnenie dôvodu v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. V prípade podania takejto žaloby najčastejšie pôjde o skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré už síce existovali v čase vydania napadnutého rozhodnutia, avšak účastník bez vlastnej viny o nich nemal vedomosť, a preto ich nemohol označiť/predložiť súdu. Zároveň musí byť splnená aj druhá kumulatívna podmienka, v zmysle ktorej je možné predpokladať, že dotknuté skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre účastníka (navrhovateľa obnovy konania) priaznivejšie meritórne rozhodnutie. Táto podmienka má skôr charakter pravdepodobnej prezumpcie ako dôsledného skúmania reálneho dosahu nového zistenia na pôvodné rozhodnutie. Podrobným skúmaním by sa súd fakticky posunul zo štádia vyhodnotenia prípustnosti obnovy do štádia po povolení obnovy konania, ktoré štádia je však nutné striktné rozlišovať. Do rozoberanej skupiny patria aj rozhodnutia, ktoré boli vydané po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, a teda logicky ich nebolo možné použiť v pôvodnom konaní. Takmer úplne učebnicovým príkladom je situácia, kedy súd v pôvodnom konaní prejudiciálne posúdil určitú otázku, avšak neskôr bolo v samostatnom konaní o tejto meritórne rozhodnuté odlišne od prejudiciálneho záveru.

V zmysle vyššie uvedeného súd je toho názoru, že bol splnený aj ďalší zákonný predpoklad pre podanie žaloby zo strany žalovaného a to existencia súdneho rozhodnutia, ktoré bez vlastnej viny nemohol žalovaný použiť v pôvodnom konaní.

25. Pre vyhovie návrhu na obnovu konania stačí, že súdu vzhľadom na skutkový stav veci sa javí pravdepodobným, že skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré navrhovateľ nemohol bez vlastnej viny použiť v pôvodnom konaní, môžu privodiť pre neho priniesť priaznivejšie rozhodnutie v obnovenej veci.

V danej právnej veci súd dospel k záveru, že aj keby došlo k povoleniu pôvodného konania, vo veci by nebolo možné rozhodnúť priaznivejšie v prospech žalovaného.

26. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/668/2001 žalobca spolu so žalobou na preukázanie uplatneného nároku voči žalovanému predložil Nájomnú zmluvu č. 512-037/96 opatrenú dátumom podpisu zo dňa 20.12.1996 a tunajší súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že uvedená zmluva je platná, pričom žalovaný už aj v pôvodnom konaní namietal dátum podpísania tejto zmluvy a to, že mala byť podpísaná až 21.12.1996. Na základe tohto záveru súd žalobe vyhovel a rozhodnutie prvoinštančného súdu bolo potvrdené aj odvolacím súdom.

27. Z listinných dokladov predložených v tomto konaní zo strany žalovaného vyplýva, že medzi stranami sporu boli vedené aj iné súdne konania, kde v rámci zisteného skutkového stavu súdy pri svojom rozhodovaní vychádzali zo skutočností, že medzi stranami sporu bola platne uzatvorená Nájomná zmluva č. 512-037/96 s dátumom podpisu 21.12.1996. Danú skutočnosť potvrdil aj samotný žalobca a dokonca aj zmluvu s uvedeným dátumom sám predložil.

28. Žalovaný dôvodnosť a oprávnenosť ním podanej žaloby oprel o skutkové tvrdenie o tom, že zmluva s dátumom podpisu dňa 20.12.1996 je neplatná, je to falzifikát, nakoľko on uzatvoril zmluvu o nájme s platnosťou od 21.12.1996.

29. Úprava nájmu a podnájmu nebytových priestorov je v Občianskom zákonníku vymedzená v § 720, ktorý len ustanovuje, že táto právna úprava je vymedzená v osobitnom zákone, a to v zákone č. 116/1990Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov v znení neskorších právnych predpisov. Nájom, resp. nájomnoprávny vzťah vzniká na základe uzatvorenej zmluvy o nájme, v ktorej zmluvnými stranami sú prenajímateľ a nájomca. Zmluva o nájme, ktorá má predpísanú písomnú formu, musí obsahovať predmet a účel nájmu, nájomné a dobu nájmu. Ak zmluva o nájme a podnájme nebytových priestorov nemá niektorú z uvedených náležitostí, je neplatná (absolútne). Predmetom nájmu sú nebytové priestory, ktoré sú v § 1 písm. a/ zákona č. 116/1990 Zb. charakterizované ako miestnosti alebo súbory miestností, ktoré sú podľa rozhodnutia stavebného úradu určené na iný účel než na bývanie. Dátum uzavretia zmluvy nie je taxatívnou náležitosťou, ktorého absencia by spôsobovala neplatnosť zmluvy o nájme a podnájme nebytových priestorov.

30. Uzatvorená nájomná zmluva môže byť neplatná aj v prípadoch ak bola uzatvorená v rozpore s ustanoveniami § 37 až § 40 Občianskeho zákonníka. Jedná sa o absolútnu neplatnosť a sú na ňu prihliada z úradnej moci.

Podľa § 37 ods. 1,2 a 3 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

Podľa § 38 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony. Takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

31. V danej právnej veci je nesporné a nepochybné, že medzi stranami sporu bola uzatvorená iba jedna nájomná zmluva č. 512-037/96 na prenájom priestorov vo vlastníctve žalobcu žalovanému tak ako sú uvedené v nájomnej zmluve (bez ohľadu na jej dátum) za obsahových podmienok v nej špecifikovaných. Iný obsah nájomnej zmluvy, alebo nájmného vzťahu na ten istý predmet nájmu nebol nikdy sporovými stranami tvrdený, ani namietaný. Iný nájmný vzťah sporové strany ako účastníci nájomnej zmluvy č. 512-037/96 na iný predmet nájmu ani neuzavreli. Sporným medzi stranami bol iba dátum podpísania nájomnej zmluvy a to deň 20.12.1996 a deň 21.12.1996. Z obsahu oboch zmlúv, tak ako sa s nimi

súdy oboznámili vo vyššie uvedených konaniach, a ako aj z tvrdení obidvoch sporových strán v týchto konaniach vyplýva, že tieto zmluvy sú vo svojom obsahu identické a sú podpísané stranami sporu. Tieto skutočnosti v žiadnom súdnom konaní vedenom medzi stranami sporu neboli sporné.

Medzi stranami sporu nebolo v žiadnom súdnom konaní medzi nimi vedenom sporné, že na základe zmluvy č. 512-037/96, právny vzťah medzi stranami sporu trval, účastníci zmluvy plnili podľa zmluvy, vrátane žalovaného, ktorý prenajímal predmet nájmu ďalším osobám, na základe ktorých z titulu podnájmu mal príjem. Táto skutočnosť medzi nimi nikdy nebola sporná nebola. Účinnosť uzatvorenej zmluvy bola odo dňa 01.01.1997, pričom v pôvodnom konaní bolo žalovaným obdobie užívania predmetu nájmu za rok 1998.

Nájomná zmluva uzatvorená medzi stranami sporu bola uzatvorená v zákonom predpísanej písomnej forme, bola uzatvorená slobodne, vážne, zrozumiteľne a určito, jej predmetom bol možný predmet plnenia, zmluvné strany boli plne spôsobilé na jej uzatvorenie, táto zmluva neodporuje zákonu a ani ho neobchádza, nie je ani v rozpore s dobrými mravmi. Tieto skutočnosti strany sporu ani nenamietali.

Súd je toho názoru, že nesprávny je záver žalovaného o tom, že rozdielny dátum podpisu uvedený na viacerých rovnopisoch medzi nimi uzatvorenej jedinej nájomnej zmluvy s identickým obsahom, spôsobuje neplatnosť nájomnej zmluvy ako celku.

Súd v tomto smere uvádza, že je potrebné rozlišovať medzi platnosťou zmluvy a časom od ktorého zmluva platnosť nadobúda. Zákon o nájme a podnájme nebytových priestorov a ani Občiansky zákonník nepodmieňujú platnosť nájomnej zmluvy jej povinnou náležitosťou a to dátumom jej podpisu, v dôsledku absencie ktorej by táto spôsobovala neplatnosť zmluvy o nájme a podnájme nebytových priestorov. Aj samotné súdy v jednotlivých vyššie uvádzaných konaniach vo vzťahu k platnosti nájomnej zmluvy ako celku nevyslovili žiaden záver o tom, že je neplatná, poukazovali a zaoberali sa iba časom je platnosti a to buď odo dňa 20.12.1996, resp. odo dňa 21.12.1996 a v tomto smere aj následne vychádzali z toho, že posudzovali vzťahy a nároky medzi stranami sporu v zmysle nájomnej zmluvy č. 512-037/96 s jej platnosťou buď odo dňa 20.12.1996, alebo odo dňa 21.12.1996.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že rozhodnutia vyššie uvádzané žalovaným by pre neho v prípade povolenia obnovy pôvodného konania vedeného pod sp. zn. 7C/668/1996 nemohli priniesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci samej, teda nie je splnený jeden z predpokladov pre povolenie obnovy konania v zmysle návrhu žalovaného podľa § 228 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku a preto súd návrh žalovaného ako nedôvodný zamietol.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd návrh žalovaného na povolenie obnovy konania v celom rozsahu zamietol a preto žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.